

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 58

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομῆς διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Ἀρχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος.
Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 22 Φεβρουαρίου 1876.

ΠΥΡΡΑΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ «*Ἀσμοδαῖος*» σαφῶς ἤδη ἐξηγήθη πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ, ὅτι ἐννοεῖ τότε μόνον τὰ γελά, ὁσάκις ἔχη ἄρεξιν νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν λευκότητα τῶν ὀδόντων του.

Σήμερον ὅμως, εἴτε ἐνεκα τῆς στερήσεως τῶν διασκευῶν τῆς Ἀποκρέω, εἴτε ἐνεκα τῆς κρεμμυδοφαγίας, ἔχει ἀγέλαστον τὸ στόμα καὶ ἐρυθροῦς μᾶλλον τοὺς ὀφθαλμούς. Πένθιμον λοιπὸν συμφώνως πρὸς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ ἐκλέγει θέμα. Ἄν δέ τινες εὖρωσιν ἄνοστον τὸ παρατιθέμενον δελτίον, ἐνθυμίζομεν αὐτοῖς ὅτι εὐρισκόμεθα ἐν ἡμέραις νηστείας καὶ νεροβράστου δρύζης.

Ἄδικον βεβαίως ἤθελεν εἶναι νὰ δοθῇ ἑκτακτος σημασία εἰς διορισμὸν, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ σκανδαλώδης, εἰς τόπον ὅπου ἕκαστον ὑπουργεῖον, εὐθὺς ἅμα ἀνέλθῃ εἰς τὰ πράγματα, παραθέτει τοιοῦτους, ἐπίσης τακτικῶς ὡς παρατίθεται ἐν τοῖς συμποσίοις μετὰ τὸν ζῶμὸν τὸ κλασσικὸν ὄψάριον.

Καθὼς ὅμως τὸ ὄψάριον τοῦτο, ἀνούσιον ἢ καθ' ἑαυτὸ, ἀρέσται τὴν γεῦσιν του ἐκ μόνης τῆς σάλσας, οὕτω καὶ οἱ τοιοῦτοι διορισμοί, τὴν προξενουμένην ἐντύπωσιν χρεωστοῦσιν εἰς μόνας τὰς συνοδευούσας αὐτοὺς περιστάσεις. Ὁ δὲ Πύρλας καθηγητὴς, παρετέθη ἡμῖν μετὰ σάλσας τοσοῦτον δριμυείας, ὥστε πάντων ἐκάθησαν αἱ γλῶσσαι καὶ ἔγειναν οἱ στόμαχοι ἄνω κάτω.

Ἀφίνοντες λοιπὸν κατὰ μέρος τὸν προκείμενον ἰχθύα, ὁμοιάζοντα τοῖς κ. κ. Κυριακῶ, Τζιβανοπούλω καὶ Πυλα-

ρινῶ, ὅσον κέφαλος κεφάλῳ καὶ συναγρὶς συναγρίδι, ἐπιχειροῦμεν μόνον τοῦ ὄντως πρωτοφανοῦς αὐτοῦ ἀρτύματος τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν.

Εἴτε εὐλόγως εἴτε ἀδίκως, πάντες μετὰ τὴν πτώσιν τῆς ὑποδίκου συμμορίας, λησμονήσαντες ὀδυνερὰν πείραν κατειχόμεθα ὑπὸ φαιδρῶν ἐλπίδων, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἤθελεν ὁμοιάσει τέλος πάντων κατὰ τὴν διοίκησιν τὰς ἄλλας χώρας τῆς μὴ βαρβάρου οἰκουμένης. Ἰπὸ τὸ κράτος τοιοῦτων αἰσθημάτων καὶ τοιοῦτων πύθων ἡ κοινὴ γνώμη ἐνεχείρισε τῷ σήμερον πρωθυπουργῷ διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς κ. Τρικούπη τὴν ἄφρον τῶν παρελθουσῶν ἀνομιῶν καὶ τὴν ἐξουσίαν. Ἐπὶ τοιοῦτων ἐλπίδων ἔκρινεν εὐλόγον ὁ μῦθις συγχωρηθεῖς νὰ ἐπιβρίψῃ ὡς παγερόν καταβράκτιον τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Πύρλα.

Ὡς τὰ ἄστρα ἐν τῷ οὐρανῷ διαιροῦνται εἰς αὐτόφωτα καὶ εἰς ἀντανκκλῶντα δάνειον φῶς, οὕτω καὶ ἡ ἐπὶ τῆς γῆς ἀγραμματοσύνη, ὅτε μὲν πρέπει νὰ φωτισθῇ διὰ τῆς λαμπάδος τῆς ἐπιστήμης, ἵνα γείνη ἐρατὴ, ὅτε δὲ ἀκτινοβολεῖ ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ αὐτῶν τῶν ἀμυήτων. Τῆς δὲ πυρραϊκῆς ἀμαθείας ἡ αὐτόφωτος λάμψις προβαίνει μέχρι χρήσεως ἀπολύτου ὀνομαστικῆς.

Μέχρι τοῦδε ἡ παρ' ἡμῖν σίτισις δημοσίᾳ δαπάνῃ οἰκείων τῶν ὑπουργῶν ἀνικάνων καὶ ἀγραμμάτων ἦτο μὲν συνήθης καὶ γνωστὴ κατάχρησις, ἀλλ' οὐδεὶς ἀκόμη εἶχε τολμήσει ν' ἀναβιβάσῃ αὐτὴν εἰς ἐπίσημον κυβερνητικὸν δόγμα. Τοῦτο ἔπραξεν ἐσχάτως αὐτὸς ὁ κ. Πύρλας δημοσιεύσας μετὰ παρρησίας καὶ ἐνυπογράφως ὅτι ὠφείλετο αὐτῷ ἀποζημίωσις ὡς σώσαντος διὰ θαύματος καὶ οἰκοτροφῆσαντος στενὸν συγγενὴ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὃν ἀποκαλεῖ *δημιούργημά μου*. Πιθανὸν νὰ ἦναι ἡ ἀπαίτησις αὕτη δικαία, ἀλλὰ πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῆς ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ ὁ *δημιουργὸς* νὰ *δημιουργηθῇ* ὑπὲρ

αυτού έδρα ειδικής θαυματουργίας, οίαν κατείχεν ο Βόσκος εν Γαλλία.

Κατ' αρχαίαν χριστιανικήν παράδοσιν, διασωθείσαν υπό των πρώτων πατέρων της Έκκλησίας, εν τῇ ἡμέρᾳ τῆς υπερτάτης κρίσεως ὁ μέγας δικαστής, πρὶν καταδικάσῃ τὸν ἀμικτωλὸν θέλει ἀποταίνει αὐτῷ τελευταίαν ἐρώτησιν: « Ἄνθρωπε μήπως δὲν εἰδοποιήθης ὅτι ἡμέρ' «ταυρὸς οὕτω πράττειν». Ἄν τοιοῦτον ἐρώτημα ἀποταθῇ εἰς τὸν ἀναδείξαντα τὸν ἀξίωτον κ. Πύρλαν ἀπὸ θαυματοποιῦ καθηγητήν, οὗτος ἐξ ἀπαντος θέλει ἀπαντήσει: « Ἡ κοινὴ γνώμη εἶχεν ἐξεγερθῆ' ἅπας ὁ τύπος «ἐνὶ στόματι κατεκραύγαζε» τὸ Πανεπιστήμιον μὲ καθι- «κέτους νὰ φρεσθῶ τῆς ὀλίγης τιμῆς, ἥτις τῷ ἀπέμεινε» «οἱ συναδέλφοί μου κ. κ. Κοντόσταυλος καὶ Καραϊσκάκης «διεβρῆξαν τὰ ἰμάτιά των. Τὴν εἰσαγωγὴν ἐκεῖ τοῦ θαυ- «μαουργοῦ ἐθεώρουν ἐγὼ αὐτὸς τόσον τερατώδη, ὥστε «ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους μῆνας διέψευδον τοῦτο ὡς συγ- «εραν συκοφαντίαν. Ἐν γνώσει λοιπὸν καὶ πεποιθήσει «κατέφερα τὸ θειότερον ἀφ' ὅσα ὑπέστη ποτὲ ραπίσματα «ἢ κοινὴ γνώμη. Τοῦτο δὲ ἐπραξά οὐχὶ μόνον χάριν «οἰκογενειακοῦ συμφέροντος, ἀλλὰ καὶ διὰ ν' ἀνορθώσω «τὴν κλονισθεῖσαν ἐκ τῆς τελευταίας ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως «καὶ τῶν αἰρετικῶν θεωριῶν τοῦ κ. Τρικούπη θεμελιώδη «πολιτικὴν ἀρχὴν ἐμοῦ καὶ τοῦ συμμάχου μου, ὅτι δηλαδὴ «ὁ τύπος ἀνήκει οὐχὶ εἰς ἑαυτὸν, ἀλλ' εἰς τοὺς κατὰ και- «ροὺς πρωθυπουργούς του, ἀποκτῆσαντας ἐκ μακρᾶς «ἐπιχειρήσεως τὸ δικαίωμα νὰ βόσκωσιν ἀνενοχλήτως «ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦτω τοὺς Πύρλας καὶ τοὺς Γαρδελίνους «των. Πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ τι- «μωρίαν τῶν ἀμικτωλῶν τὸ ὑπουργικὸν νόμισμα, «ἀν δὲν ἀρχῇ τοῦ Πύρλα ὁ διορισμὸς, ἔχω ἀκόμη ἐν τῇ «μάντρᾳ μου καὶ Πιτάκας μᾶμμος, καὶ πρέσβεις Ζη- «νοπούλους, καὶ ἄλλους τοιοῦτους ὅσοι χρειάζονται ἵνα «πεισθῶσι καὶ οἱ μᾶλλον δὲσπιστοὶ ὅτι ἰδιόκτητὸν μου «λειβάδιον εἶναι ἢ συνταγματικὴ Ἑλλάς».

Ἡ τοιαύτη γλῶσσα δύναται νὰ μὴ ἀρέσῃ εἰς πολλοὺς, ἡμεῖς ὅμως ὁμολογοῦμεν ὅτι μυριάκις λογικωτέραν καὶ ἀξιοπρεπεστέραν εὐρίσκομεν αὐτὴν τῆς τῶν κ. κ. καθη- γητῶν τοῦ Πανεστημίου, οἵτινες χθὲς μὲν ἐκραύγαζον ὅτι σύσσωμοι εὐθὺς θέλουσι παραιτηθῆ ἂν ἐκφυλακισθῇ τὸ Πανεστημιον' σήμερον δὲ «ὅτι φοβοῦνται μὴ ἢ παραι- τησις αὐτῶν κλονίσῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν τάξιν.» Ἐν ἄλλοις λόγοις ὅτι ἐξ ἄγαν πατριωτισμοῦ ὑπομέ- νουσι ραπίσματα, ἐμπτυσοῦς καὶ Πύρλας συναδέλφους. Περὶ τῆς τοιαύτης ἀνοχῆς οὐδὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν' ἐνθυμούμενοι ὅμως τί ἔλεγον οἱ κ. κ. καθηγηταὶ τὴν προτεραίαν ἀκόμη τοῦ διορισμοῦ, συμβουλευόμεν αὐτοῖς, ὅταν παρουσιασθῇ μετ' ὀλίγον ἁμοῖα περίστασις, ἀντὶ φωνῶν καὶ ἐπιδείξεων, νὰ μελετήσωσι μᾶλλον τὴν πρὸς χρῆσιν αὐτῶν τροποποιηθείσαν ὑπὸ τοῦ «Ἀσμοδαίου» δημώδη παροιμίαν

Λάλει ὡς σιωπήσω.

Θ.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐν τῇ κοινῇ ὁμιλίᾳ οἱ μὲν ἀπλοὶ ἄνθρωποι λέγουσιν ὅς μου ἕνα ποτήρι νερό, οἱ δὲ καλῶς ἀνατετραμμένοι ὑψηλοτέρως τάξεως: ἔαρ ἦται δυνατὸν, ἤθελα νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ μοῦ δώσητε ἕνα ποτήρι νερό. Καὶ ἢ μία φράσις ὅμως καὶ ἢ ἑτέρα τὸ αὐτὸ σημαίνει. Οὕτω καὶ ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἐπανειλημμένως ἐξετασθεὶς εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀντὶ ἀποτόμως νὰ καταθέσῃ εἰπα κλέπτας τοὺς κατηγορουμένους ὑπουργοὺς, ἐπῆρε χρή- ματα ὁ Νικολόπουλος, λέγει ἐπιχαρίτως πιθανὸν νὰ εἴ- πα τοιαύτην τετὰ λέξιν, πιθανὸν νὰ ἐπῆρε χρήματα ὁ Νικολόπουλος. Καὶ αἱ δύο ὅμως φράσεις τὸ αὐτὸ σημαί- νουσι καὶ κακῶς τινες εἶπον ὅτι ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἠθέλησε νὰ ἀποκρύψῃ τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ μεσίτης τῶν ἀργιερῶν ἢ, κατὰ τὸν κ. πρόεδρον, ὁ εἰδικὸς εἰς αὐτὰ κ. Οἰκονομόπουλος ἀπεδείχθη ἐσχάτως ὅτι τόσον πολὺ εἰργάζετο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὥστε καὶ ἐντὸς τῆς ἀμάξης ἀσθμαίνων ἐφαίνετο.

Τὸ ἐξῆς γεγονός ἀναφέρομεν μεγίστην σχέσιν ἔχον μετὰ τὴν ἐδικαιζομένην σπουδαίαν ὑπόθεσιν:

Πρόεδρος. Διατί δὲν ἔρχεσαι νὰ πωλήσῃς καὶ ἐδῶ γού- νας ὅπου κάμνει περισσότερο κρῦθ ἀπὸ τὰς Καλάμας; Μάρτυς. Ἐδῶ, κύριε πρόεδρε, εἶναι ἄλλοι τρεῖς γου- ναράδες, τί νὰ κάμω κ' ἐγὼ ἐδῶ. Νὰ γίνουμις τέσσαρες; ΚΛΑΟΜΟΙΡΗΣ.

Ἐν Μαρόκκῳ, τῇ 19 Φεβρουαρίου 1876.

«Κύριε Ἀσμοδαῖε,»

Ἴδον εἰς τὸ τελευταῖόν σου φύλλον ὅτι ὁ Ἐμίρης μας διώρισεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μαρόκκου μίαν ἔδραν διακομωδίστου τῆς ἰατρικῆς. Διατρίβων εἰς τὴν χά- ραν ταύτην καὶ ἔχων μέγα ἀξίωμα, εὐρίσκομαι εἰς θέσιν νὰ σὲ πληροφορήσω ἀκριβῶς τί ἔτρεξεν. Ὁ Ἐμίρ ἀλ Μουμνίν, ἦτοι κύριος ἀπόλυτος τῶν πιστῶν, διώρισεν πρὸ

ΑΘΗΝΑΙ-ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΜΕΛΛΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΑΡΙΣΙΝΗ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΤΟ
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ
Ν ΣΑΡΑΒΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΩ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ROBE DESPARIS

ΟΜΙΝΑ ΔΙΑ ΜΑΣΧΕ

ΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΚΟΥΡΕΥΣ

Οδοντογυμνάσιον καὶ αἰμαγωγόν

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΥ ΟΡΙΟΔΕΙ

Οδοντολόγος

ΜΑΝΟΛΙΟΣ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

Ιω. Μουραγιάννης

ΚΡΗΤΟΣ ὁ ΓΕΝΙΝΤΟΥΝΙΑΣ

Ρόμπλα, σωλα, κρῖα κλπ.

JAMBON VI

NS κλπ.

Ρ. ΜΑΪΦΑΡΤ

Τεχνίτης καὶ ἔμπορος

τῆς

αὐλῆς

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ψυχῆς ἰατρῆς

Ἐπιγραφὸν παραλειπούμενα.

μικρού εις τὸ Μεκτέπι μας ἓνα χότζαν ἤτοι διδάσκαλον. Ὁ διδάσκαλος αὐτὸς ἦτον ὄχι μόνον περιττός, ἀλλὰ προσέτι καὶ μπουταλάς, ζάβαλης, ζουζέκης, ἀχμάκης καὶ ὄχι εὐυπόληπτος οὔτε μεταξὺ τῶν Σχολούγων, οὔτε μεταξὺ τῶν Ἀράβων. Ἀλλὰ ἡμεῖς οἱ Μαροκκῖνοι δὲν πολυεξετάζομεν τοιαῦτα πράγματα, μάλιστα ὅταν πρόκηται διὰ τὰ μεκτέπια, ἤτοι σχολεῖα ἢ Πανεπιστήμια, ὡς τὰ ὀνομάζετε σεῖς οἱ Ἀθηναῖοι. Καὶ χαμάλιδες ἀν διορισθῶν νὰ διδάσκωσι τὰ τέχνα μας, τοὺς δεχόμεθα χωρὶς ἀντίλογον. Ἐπειτα ὁ Ἐμίρης δὲν πταίει εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ τοῦ χακίμη. Αὐτὸς ἐζητήθη ἀπὸ τοῦ χαρέμι καὶ ὅλοι οἱ Σέχιδες ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ κλίνωσι τὴν ἐξυρισμένην κορυφὴν τῶν διότι, Κύριε «*Ασμοδαῖε,*» εἰς τὸν τόπον μας αἱ χανοῦμισαι ἐκλέγουσιν τόρα τοὺς χότζαδες καὶ οἱ Σέχιδες τοὺς διορίζουσιν. Ἐχομεν εἰς τὸ Μαρόκκον καὶ ἓνα μεγάλον *Κιταπαχανέ*, δηλ. βιβλιοθήκην κατὰ διαταγὴν λοιπὸν τοῦ χαρεμίου διορίσθη *Ναζίρης* τῶν κιταπίων κάποιος Ἐρίρης τόσοσ σοφός, ὥστε δὲν διακρίνει ἐν βιβλίον ἀπὸ ἐν τοῦδλον. Ἐχει ὅμως ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ἓνα ὑποτακτικόν, ἐμπειρον ἄνθρωπον, ὅστις κάμνει πλέον ὅτι ἤμπορεῖ ἀλλὰ καὶ τοῦτον θέλει νὰ ἀποβάλῃ ἢ χανοῦμισα καὶ νὰ διορίσῃ εἰς τὸν τόπον του ἓνα ἄλλο χαϊβάνι, ὡς τὸν *Ναζίρη*. Συμπέρανε πλέον τί θὰ καταστήσῃ ὁ *Κιταπαχανέ* μας! Ἀφεύκτως ὅμοιος μὲ τὸ *Μεκτέπι* μας.

Βλέπων ἐγὼ αὐτὰ τὰ πράγματα συλλογοῦμαι μὲ πόθον καὶ πόνον ψυχῆς τὸν καλὸν καιρὸν, ὅταν αἱ χανοῦμισαι, ἀντὶ ν'ἀνακατεῶνται εἰς διορισμοὺς καὶ παύσεις, τίποτε ἄλλο δὲν ἐσυλλογοῦντο παρὰ νὰ ψήνουν γλυκὸ καὶ νὰ ἀρέσουν εἰς τὸν Ἐμίρη.

Ταπεινὸς χουσμεικίρης σας
ΑΒΑΟΥΑ ΚΙΣΛΑΡΑΓΑΣ.

Κύριε Συντάκτα,

Εἶμαι φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς καὶ μετ' ὀλίγον θὰ λάβω δίπλωμα καὶ τὴν ἄδειαν νὰ ὑπογράψω διαβατήρια διὰ τὸν ἄλλον κόσμον, φροντίζων ἐν ἀνάγκῃ καὶ περὶ τοῦ φερέτρου, ὡς ὁ ἀξιότιμος νέος καθηγητὴς μου κ. Πύρλας, ὁ προμηθεύσας τοιοῦτον εἰς τὸν κ. Βαλάνον.

Σὰς λέγω ταῦτα διὰ νὰ πεισθῆτε ὅτι εἶμαι ἀρμόδιος νὰ ὁμιλῶ περὶ φυσιολογικῶν φαινομένων, καὶ νὰ σὰς κάμω μίαν ταπεινὴν παρατήρησιν περὶ διαφοροῦ τινός, τὸ ὁποῖον καταχωρίσατε εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας.

Ἡ παρατήρησίς μου εἶναι ἡ ἐξῆς ὅτι αἱ ἐφημερίδες, ἔστω καὶ σατυρικαί, δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν εἰς διάδοσιν ἐσφαλμένων ἰδεῶν, ὡς ἐπράξατε εἰς τὸν τελευταῖόν σας ἀριθμὸν, θεωρήσαντες ἀδύνατον τὴν ὑπαρξίν τῶν διδύμων τοῦ Σιάμ, καὶ τὸ νὰ τρέφεται ὁ ἕτερος αὐτῶν τρώγοντος μόνον τοῦ ἄλλου. Ἡ ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια εἶναι ἡ ἀκόλουθος

Ἄν ἡ λαμβανομένη ποσότης τροφῆς ᾖ μικρὰ θέλει καταναλωθῆ ὁλόκληρος ὑπὸ τοῦ τρώγοντος ἂν ὅμως τὸ

χρὴ μεγάλη, δύναται ν' ἀπολαύσῃ αὐτῆς καὶ ὁ μὴ φαγών. Δὲν θὰ ἦσθε ἴσως ἐπιστήμων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐξηγηθῶ διὰ παραδειγμάτων. Διὰ νὰ γίνω δὲ καταληπτότερος δὲν θὰ ἐξέλθω τοῦ κύκλου τῶν ἰδεῶν σας. Ἄν τις π. χ. ἰσχυρισθῆ ὅτι ὁ τὸ Μαρόκκον κυβερνῶν κ. Α. Κ. παρηγόμησε καὶ παρεσυταγματίσσε (δὲν εἶμαι φιλολόγος καὶ συγχωρήσατε τὸν βαρβαρισμὸν) προβιβάσας τὸν Γ. Π., βουλευτὴν ὄντα (πράγμα ῥητῶς ἀπαγορευόμενον ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ Μαρόκκου) διότι ἀπολαμβάνει καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν τριάκοντα ἐπτὰ δραχμῶν μηνιαίου ἐπιμισθίου, καὶ ὅτι χάριν τούτων καταπατήθησαν ἐν Μαρόκκῳ καὶ νόμος καὶ Σύνταγμα ὁ τοιοῦτος θὰ εἶχε προφανῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἄδικον, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι παντάπασιν ἀσήμαντον διὰ δύο ἀνθρώπους, ἔστω κολλημένους. Ἄν ὅμως (ὁμιλῶν ὑποθετικῶς διότι περὶ ἐπιστήμης πρόκειται) ὁ Γ. Π. προσελάμβανε καθ' οἰονδήποτε τρόπον σπουδαῖον ποσὸν ὕλης ἀφομοιωσίμου, ἡ φυσιολογία οὐδόλως ἤθελε θεωρήσει ἀδύνατον ν' ἀπορροφηθῆ μέρος αὐτῆς καὶ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν διδύμων.

Πρόθυμος δουλός σας
ΜΟΛΑΧΙΟΣ ΚΑΥΣΤΗΡΙΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Κἄτι σὺν κόκκινος, Κώστα τί ἔπαθες;

ΚΩΣΤΑΣ. Ἐμεῖνα ἴς τὸ δικαστήριον, καυμένη Γιάννη.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐ τὸ δικαστήριον;

ΚΩΣΤΑΣ. Ἐ τὸ μεγάλο . . ἐκεῖ ποῦ ἦταν πρῶτα ἡ Βουλὴ.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Αἶ, καὶ ὕστερα;

ΚΩΣΤΑΣ. Καὶ ὕστερα; ἐκεῖ ποῦ ἔχουν ἴς τὸ σκαμνὶ τὸ Νικολόπουλο, βρὲ ἀδελφὲ, καὶ τὸ Βαλασσόπουλο.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Καλὰ, καὶ γι' αὐτὸ κοκκίνισες;

ΚΩΣΤΑΣ. Ἐκοκκίνισα, βέβαια ἄντράπηκα γιὰ λογαριασμό τους, μωρὲ Γιάννη.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Κι' αὐτοὶ λὲς τάχα νὰ μὴ ἄντρέπωνται;

ΚΩΣΤΑΣ. Δὲν ξέρω μὰ δὲν τοὺς φαίνεται, γιατί πάχυναν μωρὲ μάτια μου, κ' ἐγένηκαν μανάρια.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἄμ' τί θαρρῆς, καυμένη Κώστα; φαί, κομῆσαι κ' ὄξονοῦ, . . τὴ ξέρω κ' ἐγὼ πῶς παχαίνουν.

Σ. . .

Ἐπεὶ οὖνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.